

ARGENTINA.

ARGENTINA, ciuitas vetustissima, ac permagnifica, Argentuaria dicta, apud Heluetios prope Rhenum sita. Cum Treueris Metropolis Belgæ prouinciæ, temporibus Abrahæ construi cœpta sit, inde potentatu aucta, hæc vrbs primò sub dominio Treuirensium fuit, quam postmodum Iulius Cæsar, cum vniuersa Prouincia Heluetiorum, & Heduorum, traiccto Rheno fluuio, subiecit. Cui Consulem & Quæstorem dedit, qui in ea vrbe Cameram Romanorum pro tributis soluendis perfecerunt, inde nomen Argentina assumpsit, qui vsque ad Imperij inclinationem ibidem perstiterunt. (Quod tamen plerisq; minùs verum videtur, vti Munsterus asserit). Attila postea egressus de Sicambria, primò Illyricos inuasisse dicitur, deinde omni penè Germania peruagata, ac cunctis ciuitatibus & castris, quæ occurrebant, subuersis: intrauit tandem in regnū Constatiæ, cui Sigismundus Rex, eiusdem terræ Princeps, circa Basiliam, cum exercitu magno occurrit, quem Attila, cum omni expeditione contrito & fugato suo dominio, subiugauit. A loco illo egressus Attila, iuxta Rhenum Argentinam ciuitatem munitissimam, quam nullus Romanorum Cæsar penitus expugnare potuit, obsedit, expugnauitque, diruendo eius murum diuersis in locis, vt cunctis aduenientibus sine difficultate via libera, & parens introitus præberetur, edicens firmissimè, ne ipsius murus Rege ipso viuente, repararetur, vt eadem ciuitas, non Argentina, sed propter viarum multitudinem, quas in muro eius fecerat, Stralsburch vocaretur. Hactenus Argentinensium Chronica. Gratianus in decretis XXXIII. Quæst. 2. Latorem Argentina meminit, sed corrupto nomine. Nam, cum probaret, priscam Ecclesiæ consuetudinem fuisse, vt enormiter flagitiosi, Romam, absolutionis causa, transinitterentur, vbi presbyterorum erat multitudo, quos & vitæ sanctitas, & sacrarum litterarum cognitio commendabat, refert, quomodo Ratholdus Argendoratenis Episcopus, presbyterum quendam occisæ matris reum, ad Nicolaum Pontificem Romam miserit, vt ex responso Pontificis patet, in quo mendum inoleuit in omnibus codicibus. Nam, pro Argentea Retensis, legendum est, Argendoratenis, ab Argentorato, quam Germani maiores nostri, trāsito Rheno, cum magna parte Belgicæ occupatam, mox pro suæ lingue commoditate, duabus prioribus syllabis spoliantes, &, Torato, Burgum adijcentes, primo Toratburg: deinde Stratiburg appellarunt, quemadmodum in antiquis codicibus adhuc legitur. Hodie Stralsburgum vocamus. Plura apud Buschium, commentario de Episcopatibus Germaniæ, de Argentinensium vrbe atque Reipub. inuenies. Incorporata est hæc vrbs, inquit Munsterus, Imperio, numeraturque hodie prima inter liberas ciuitates. Abundat autem omnibus bonis, excellitque in opibus cunctas Rheni ciuitates. Habet miram vini & frumenti copiam, vtpote quæ situm habet in optimo fundo. Inueniuntur in ea vrbe aliquot centeni hortulani, qui annuatim magnum faciunt quæstum ex rapis, cepis, raphanis, naps, caulibus, papauere, alijsque hortulitijs, quæ felicissimè ibi proueniunt, atque in tanta crescunt vbertate, vt nullus ei in Germania comparandus sit locus. Habet vrbs ipsa præter Rhenum, & alios multos accurrentes amnes. Ab oriente enim venit ex Martiana sylua Kintzgus fluuius, qui secum magnam adfert vim trabium ædificijs aptarum. Ex Sunggoia atque ab austro, affluit Illa, amnis: Et ab occidente Bruschus, qui ciuitatem in duas impares tamen diuidit partes. Est quoque in hac vrbe, nobile & ingens quoddam opus, cuius simile nec in Germania, neque in Italia aut Gallia inuenitur, nempe sumptuosissima illa turris, quæ anno Christi M. CC. LXXVII. inchoata est, atque XXVIII. annis ferè vsque ad fastigium consummata. Hæc ab ipsis fundamentis vsque ad supremum culmen, quadris, & pulchrè figuratis lapidibus est erecta, vbique aeri, & vento peruia, patetque ascensus eius quatuor cochleis. Vbi verò crassities eius in fastigium incipit acuminari, ibi octo consurgunt cochleæ: Supremus nodus, qui inferius vix modij magnitudinem habere videtur, tantus est, vt capacitas eius recipiat quinque aut VI. personatos homines. Longitudo eius habet pedes geometricos D. LXIIII. Hæc Munsterus. Potentissima hæc vrbs, à S. Materno B. Petri discipulo, eiusque socijs Valerio & Eucharion ad Christi fidem conuersa est, deinde, circa annum Domini CCCXXX. Arrianismo, quemadmodum aliæ Rhenanæ vrbes, infecta, ab Episcopis tandem Metensis Ecclesiæ in pristinam veritatis viam reducit. Anno Christi D. VIII. primum templum in hac vrbe conditum est, à Clodouæo Galliarum Rege. Tum temporis Argentina Metensi Episcopatu, quo ad Ecclesiasticam iurisdictionem, suberat: ac demùm Moguntino Archiepiscopo à Carolo Magno subditur. Institutus autem est atque fundatus à potentissimo Galliarum Rege Dagoberto, &c.